अबोधे हेतुरयुक्तचारत्वं अनियुक्तचारत्वं ॥ ३ ॥ एतदबोधकृतश्च तवानर्थोभावीत्याह ॥ अपीति ॥ रक्षसां स्वस्तीत्यार्षं ॥ अपिस्वस्तिभवेदपि क्षेमं संपद्येतापि किं तव दुर्बुद्धिर्निवर्त्येतिशेषः ॥ तथा संक्रुद्धोरामोलोकमराक्षसं नकुर्यादपिकिं ॥ एवमग्रेपि बोध्यं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ पापमंत्रितः सहकृतकर्तव्यार्थविचारः ॥ ७ ॥ एवं महावीर्यत्वं रामे प्रतिपाद्य रावणोक्तदूषणानि निराचष्टे नचपित्रेत्यादि ॥ ८ ॥ तैक्ष्ण्याभावे हेतुः सर्वभूतहिते रतत्वं ॥ ९ ॥ कैकेय्या वंचितं पितरं दृष्ट्वा तं सत्यवादिनं करि

ननूनंबुध्यसेरामंमहावीर्यगुणोन्नतं॥ अयुक्तचारश्चपलोमहेंद्रवरुणोपमं॥ ३॥ अपिस्वस्तिभवेत्तातसर्वेषामपिरक्षसां॥ अपिरामोनसंक्रुद्धःकुर्याल्लोकानराक्षसान्॥ ४॥ अपितेजीवितांतायनोत्पन्नाजनकात्मजा॥ अपिसीतानिमित्तंचनभवेद्व्यसनंमहत्॥५॥ अपित्वामीश्वरंप्राप्यकामवृत्तंनिरंकुशं॥ नविनश्येत्पुरीलंकात्वयासहसराक्षसा॥ ६॥ त्वद्विधःकामवृत्तोहिदुःशीलःपापमंत्रितः॥ आत्मानंस्वजनंराष्ट्रंसराजाहंतिदुर्मतिः॥ ७॥ नचपित्रापरित्यक्तोनामर्यादःकथंचन॥ नलुब्धोनचदुःशीलोनचक्षत्रियपांसनः॥ ८॥ नचधर्मगुणैर्हीनःकौसल्यानंदवर्धनः॥ नचतीक्ष्णोहिभूतानांसर्वभूतहितेरतः॥ ९॥ वंचितंपितरंदृष्ट्वाकैकेय्यासत्यवादिनं॥ करिष्यामीतिधर्मात्मातनःप्रव्रजितोवनं॥ १०॥ कैकेय्याःप्रियकामार्थंपितुर्दशरथस्यच॥ हित्वाराज्यंचभोगांश्चप्रविष्टोदंडकावनं॥ ११॥ नरामःकर्कशस्तातनाविद्वान्नाजितेंद्रियः॥ अनृतंनश्रुतंचैवनैवंत्वंवक्तुमर्हसि॥ १२॥ रामोविग्रहवान्धर्मःसाधुःसत्यपराक्रमः॥ राजासर्वस्यलोकस्यदेवानामिववासवः॥ १३॥ कथंनुतस्यवैदेहींरक्षितांस्वेनतेजसा॥ इच्छसेप्रसभंहर्तुंप्रभामिवविवस्वतः॥ १४॥

ष्यामीति वनं स्वयमेव प्रव्रजितोनतुकिंचित्पापात् पित्राप्रवासितइत्यर्थः ॥ १० ॥ कैकेय्याः प्रियस्य कामस्य मनोरथस्य पूरणार्थं ॥ ११ ॥ अनृतंनश्रुतंचैव अनृतप्रसंगमपि नजानाति तेन तत्कथनं दूरापास्तमित्यर्थः ॥ एवंवक्तुं रामंदुर्गुणंवक्तुं ॥ १२ ॥ १३ ॥ अथ सीतापहारस्याशक्यत्वमाह ॥ कथंत्विति ॥ स्वेन तेजसा पातिव्रत्यवैभवेन किंच तस्य रामस्य स्वेन तेजसा सहजप्रतापेनेत्यर्थः ॥ १४ ॥